

PROKURATUUR

Hr Urmas Reinsalu
Justiitsministeerium
Suur-Ameerika 1
10122 Tallinn
info@just.ee

Teie: 31.12.2018 nr 8-1/3363

Meie: 10.02.2018 nr RP-1-7/18/841

Arvamus kriminaalmenetluse seadustiku muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seaduse eelnõule (KrMS revisjon)

Lugupeetud Urmas Reinsalu

Prokuratuur tänab Teid võimaluse eest taas kord anda arvamus kriminaalmenetluse seadustiku muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seaduse eelnõule.

Üldise kommentaarina soovib Prokuratuur märkida, et Eesti kriminaalmenetluse muudaks kiiremaks ja kaasaegsemaks kaks põhimõtet - kriminaalmenetlus on digitaalne ning kohtumenetluses rakendatakse põhimõtet, et üldmenetlus toimub vaid asjaolude osas, mille üle on pooltel vaidlus. Eesti kriminaalmenetlusõiguse põhimõttelise revisjoni raames toetab Prokuratuur jätkuvalt ettepanekut, mida toetavad ka kohtud - korraldada kriminaalmenetlus nii, et üldmenetluses rakendatakse nende asjaolude osas, milles poolte kokkuleppel ja kinnitusel vaidlus puudub, lühimenetluse sätteid ehk üldmenetluses laskutakse sisulisse vaidlusesse üksnes neis küsimustes, milles on poolte vahel vaidlus. Digitaalsuse põhimõte peaks olema rakendatav nii kohtueelses uurimises tõendite kogumisel ja esitamisel kui ka kohtumenetlustes, sh kaugülekuulamiste ning kohtualuse osaluseta istungite laiema rakendamisel. Prokuratuur rõhutab, et kriminaalmenetlusõiguse revisjoni raames on vajalik tagada kriminaalmenetluse digitaalsus, paindlikkus ja kohtumenetluse optimeerimine.

Revisjon peab muutma kriminaalmenetluse Eestis kiiremaks, targemaks, ühiskonna vajadustele vastavaks, inimesekesksemaks ja tõhusamaks, vastates seejuures õigusriigi põhimõtetele ning olles olemuselt selline, mis loob usaldust inimeste ja õigussüsteemi vahel. Kiire menetlus tähendab selle digitaliseerimist, liigse bürokraatia ja küsitavate toimingute ning formaalsuste väljajätmist, kaitseõigust tagades kohtumenetluse läbiviimist kaasaegsete tehnoloogiate kaasabil mh kaugülekuulamiste ning videoistungite kaudu. Tark menetlus võimaldab kaasata lihtsalt ja eesmärgipäraselt kriminaalmenetluse oma ala parimaid asjatundjaid. Ühiskonna vajadustele vastavus tähendab uute tehnoloogiate kasutamisele võtmist ja paindlikkust inimeste ja riigi vahelises suhtlemises, inimesekesksus tähendab personaliseeritust konkreetsest menetlusosalisest ja asjaoludest lähtuvalt. Tõhus menetlus tähendab aga kriminaalmenetluse „tööriistakastis“ selliste „tööriistade“ olemasolu, mis võimaldab ühelt poolt õigusriigile kohase kahtlustatavate ja süüdistatavate põhiõiguste kaitse, aga teiselt poolt kindlustab riigi võimekuse õigusemõistmiseks ja läbi selle õigusriikluse tagamiseks.

Üksikmärkustena markeerib Prokuratuur järgmist:

Eelnõu punkti 15 kohaselt laiendatakse KrMS § 49 lg 1 p-s 2 kohtuniku taandumise aluseks olevate kohtueelses menetluses teostatavate toimingute loetelu, et hõlmata kõiki selliseid

RIIGIPROKURATUUR

Wismari 7 / 15188 TALLINN / 613 9400 / info@prokuratuur.ee / www.prokuratuur.ee
Registrikood 70000906

toiminguid, kus kohtunik kohtueelses menetluses peab tutvuma suures ulatuses kriminaaltoimikus olevate tõenditega. Prokuratuur leiab, et seaduses tuleks sätestada rakendussäte, mille kohaselt vanades asjades, mis on juba kohtu alla antud ja milles ei ole kohtueelse uurimise ajal antud reeglit jälgitud, oleks võimalik need asjad siiski lõpuni arutada vaatamata sellele, et asja arutav kohtunik on kohtueelses menetluses kriminaaltoimikus olevate tõenditega tutvunud. Siinkohal palub Prokuratuur kohtutel kavandatava muudatuse ressurside vaates põhjalikult läbi mõelda, et vältida tulevikus menetluse venimist ning olukordi, kus ei ole võimalik menetlust läbi viia.

Eelnõu punktidega 52-54 muudetakse KrMS § 109 teksti. KrMS § 109 lg 1 kohaselt juhindutakse eksperdi ülekuulamisele jätkuvalt mh KrMS § 66 lg 2-1 sätestatust (asjatundja ülekuulamisele lähtutakse KrMS § 109¹ lg 5 kohaselt omakorda eksperdi ülekuulamise kohta käivatest sätetest). Prokuratuur kordab siinkohal oma varasemalt väljendatud seisukohta ning leiab, et ei ole arusaadav, miks seadusandja soovib eksperdi ja asjatundja ülekuulamisele lähtuda KrMS § 66 lg 2-1 sätestatust (vt Prokuratuuri 07.06.2018 arvamus KrMS revisjoni väljatöötamiskavatsusele). KrMS § 109 kommentaaride p-des 2 ja 3 on Eerik Kergandberg märkinud, et eksperdi ülekuulamine ekspertiisiakti selgitamiseks ei saa mitte kuidagi toimuda KrMS § 66 lg 2-1 sätestatu kohaselt.

Eelnõu punktiga 56 loodava dokumentaalse tõendi legaaldefiniitsiooni osas (KrMS § 123) märgib Prokuratuur, et oluline on muuta KrMS § 123 lg-t 1, asendades sõnad „*antud taasesitamist võimaldaval viisil*“ sõnadega „*taasesitamist võimaldavas vormis*“. Muudatuse tegemine on vajalik vältimaks segadusi, mis võivad olla tingitud sõna „*antud*“ kasutamisest.

Eelnõuga viiakse sisse muudatused vahistamise korras. Sellest tulenevalt märgib Prokuratuur, et KrMS §-dest 131 ja 131¹ ei ilmne, kas kohtu all oldud aeg tuleks arvestada eeluurimisel vahi all oldud aja hulka või mitte. Seega leiab Prokuratuur, et uues KrMS redaktsioonis on vajalik täiendada KrMS § 131¹ lg-t 3 järgmiste sõnadega: „*Vahi all pidamise tähtaeg peatub kohtumenetluse ajaks*“.

Täiendavalt kordab Prokuratuur ettepanekut, et kui KrMS § 131¹ lg-e 1 järgi ei või esimese astme kuriteos kahtlustatav ega süüdistatav olla vahistatud üle kuue kuu ning teise astme kuriteos kahtlustatav ega süüdistatav üle nelja kuu, siis oleks optimaalne sätestada sama paragrahvi lg-s 4, et isiku vahistamisel annabki eeluurimiskohtunik kahtlustatava või süüdistatava vahi all pidamiseks loa kuni neljaks kuuks (vt Prokuratuuri 07.06.2018 arvamus KrMS revisjoni väljatöötamiskavatsusele). Sellise muudatusega paraneks tänane olukord, kus olemasolev piiratud ressurss võib paljuski kuluda vara arestimiste ja kannatanute kaitsmise kõrval hoopis vahistamiste pikendamiste taotluste esitamisele. Samas toetab Prokuratuur jätkuvalt põhimõtet, et vahistatu või kaitsja võib iga kahe kuu möödumisel alates vahistamisest taotleda eeluurimiskohtunikult vahistuse põhjendatuse kontrollimist.

Seonduvalt KrMS § 137¹ muutmise (eelnõu p-t 72) teeb Prokuratuur ettepaneku, lisada käesoleva paragrahvi alla säte, mille kohaselt oleks võimalik elektroonilise valve alusel vabastatud isikud kohustada alluma regulaarsele narkootikumide ning alkoholi tarbimise kontrollile (näiteks viitena KarS § 75 lg 2 kohustustele). Käesoleval hetkel on seaduses sätestatud, et elektroonilise valve teostamine süüdlase üle toimub elektroonilise seadme abil, mis on kinnitatud süüdlase keha külge, kuid praktikas vastavad seadmed puuduvad. Kriminaalhooldusametnikud peavad aga saama õiguse ja võimaluse isikuid kontrollida, sest regulaarne ja piisavalt sage kontroll tagab paremad tulemused ning distsiplineerib õigusrikkujaid tõhusamalt.

Eelnõu punkti 80 ehk KrMS § 141³ muutmise kontekstis on Prokuratuuri ettepanekuks jätta ajutise lähenemiskeelu tühistamine Prokuratuuri pädevusse olukorras, mil ajutise lähenemiskeelu kohaldamise alus ära langeb (sarnaselt KrMS § 134 lg-s 2 sätestatule). Antud

muudatus võimaldaks kannatanu nõusolekul ajutise lähenemiskeelu tühistada Prokuratuuril, mistõttu ei esineks vajadust kohtuistungi pidamiseks.

Prokuratuur tervitab jätkuvalt eelnõu punktiga 81 sätestatavat praktikas väga vajalikku juriidilise isiku jagunemise, ühinemise ja likvideerimise keelu ning tehingu tegemise keelu sätteid. Märkusena kordab Prokuratuur, et kui KrMS § 141⁵ lg-ga 2 pannakse Prokuratuurile kohustus teavitada registriosakonda ka kriminaalasjas kohtuotsuse jõustumise korral, siis jõustunud kohtuotsuse korral võiks registriosakonda teavitada kohus.

Seoses vara arestimisega soovib Prokuratuur, et eelnõusse lisataks regulatsioon, mis võimaldaks KrMS § 142 lg 2 alusel vara arestida prokuratuuri taotlusel pealdise vormis määrusega. Prokuratuur leiab, et pealdiste kaudu lähenemine on vajalik, selleks et tagada ühiskonnale kiirem menetlus. Samuti on Prokuratuur seisukohal, et olukorras, mil kohus ei nõustu kas osaliselt või kogu ulatuses prokuröri taotluse motiividega või meetmete kohaldamise alusega, peaks kohus koostama põhistatud määruse.

Eelnõu punktiga 97 muudetakse süüdistusaktile esitatavaid nõudeid. Siinkohal soovib Prokuratuur, et loetelu täiendataks süüdistatava kaitsja andmete lisamisega. Lisaks võiks eelnõuga muudetava KrMS § 154 lg 1 punkti 5 täiendada pärast sõna „süüdistatava“ sõnaga „kehtiv“. Praktikas on aastaid tekitanud segadust, millal ja mida süüdistusakti koostamisel märkida „andmed kuriteoga saadud vara kohta“ ja „andmed varalise karistuse arvutamise või konfiskeerimise aluseks olevate asjaolude kohta“ all. Nimelt on andmed kuriteoga saadud vara kohta ühtlasi ka andmed konfiskeerimise aluseks olevate asjaolude kohta. Seega on eelnõus pakutud KrMS § 154 lg 1 p 8 üleliigne. Kohtutele on seonduvalt süüdistusaktidega tekitanud muret, et neis ei märgita andmeid süüdistatava suhtes muude kriminaalmenetlust tagavate meetmete kohta (nt ametist kõrvaldamine, ajutine lähenemiskeeld, lisapiirangud). Seega soovib Prokuratuur täiendada eelnõuga muudetava KrMS § 154 lg 1 punkti 11 pärast sõna „tõkendite“ sõnadega „ja muude kriminaalmenetluse tagamise vahendite“.

Eelnõu punktiga 104 muudetakse KrMS §-i 160¹, mille lg 5 näeb ette, et E-toimiku süsteemi salvestatud skaneeritud dokumendi paberikandjal algdokumenti säilitatakse menetleja juures, kes selle toimikusse salvestas, välja arvatud juhul, kui see kuulub tagastamisele. Prokuratuur teeb ettepaneku muuta KrMS § 160¹ lg-t 5 selliselt, et välja jäetakse tekstiosa „kes selle toimikusse salvestas“, et vältida olukordi, kus originaaldokumendid on mööda erinevaid asutusi laiali.

Seonduvalt menetlustähtaegade arvestamisega kordab Prokuratuur oma varasemat seisukohta ning märgib, et eelnõu punktiga 107 muudetud KrMS § 171 puhul, ei ole uues sõnastuses seadusandja mõte jätkuvalt selgesti hoomatav (vt Prokuratuuri 07.06.2018 arvamus KrMS revisjoni väljatöötamiskavatsusele). KrMS § 171 lg 5 sätestab mh: „Kui menetlusosaline või muu isik, kes ei ole menetleja, peab tegema menetlustoimingu menetleja ruumides, loetakse tähtaja lõpuks menetleja asutuse tööaja lõpp tähtpäeva saabumise päeval.“ Nimetatud sättest ei nähtu, milliseid menetlustoiminguid peaks menetlusosaline tegema menetleja ruumides. Samuti ei ole selge, kas silmas on peetud toimingus osalemist või toimingu tegemist. Selles küsimuses ei anna selgust ka eelnõu seletuskiri. Prokuratuur märgib, et kindlasti ei saa nõustuda tõlgendusega, mille järgi saaks näiteks tõkendi kohaldamist või ülekuulamistoiminguid toimetada ainult ametiasutuse tööajal.

KrMS § 171 lg 6 reguleerib tähtaja arvestamist selle langemisel puhkepäevale. Selle lõike teise lause sõnastus kõlab: „Seda ei kohaldata tähtaegadele, mille eesmärk on piirata menetlustoimingu põhiõigusi riivavat mõju“. Seadusandja mõttest ei selgu, millistele tähtaegadele ei kohaldata lg 6 sätestatut. Seetõttu oleks selguse mõttes mõistlik toimingud seaduses loetleda.

KrMS § 171 lg 7 käsitleb mh „avalduse“ tähtaegset esitamist „asjakohasele asutusele“. Eelnõu tekstist ega seletuskirjast ei nähtu, mida mõistetakse KrMS mõttes avaldusena ja selle sätte tähenduses asjakohase asutusena.

Prokuratuur leiab jätkuvalt, et KrMS § 171 lg 8 sõnastus võib tuua kaasa olukorra, kus ka siis, kui menetlusosaline taotluslikult saadab menetlusdokumente valesse kohtusse, tuleb neid siiski lugeda tähtaegselt esitatuks. Õige kohtu märkimine taotluse adressaadiks võiks vähemalt professionaalsete menetlusosaliste puhul olla nende endi vastutus.

Eelnõu punktiga 108 täiendatakse seadustikku uue §-ga 171¹, mis määrab menetlustähtaja arvestamise erisused. Paraku ei selgu eelnõust ega seletuskirjast, millistel juhtudel saab menetleja määrata tähtaegu. KrMS § 225 sätestab küll tähtaja määramise, kuid see on vastavas sättes ka praegu piisavalt reguleeritud.

Eelnõu punktiga 109 plaanitav KrMS § 172 lg-e 1 sõnastus käsitleb mh menetlusvälise isiku poolt menetlustähtaja möödalaskmist. Eelnõu tekstist ega seletuskirjast ei ole aga arusaadav, keda peetakse silmas selle menetlusvälise isiku all, kes peab seaduses sätestatud tähtaja jooksul tegutsema. Menetlusväline isik on nimetatud ka eelnõu punktis 110 (KrMS § 172¹).

Siinkohal peab Prokuratuur veel vajalikuks korrata, et KrMS § 172 lg 3 ja 4 käsitlevad avaldust, mis tuleb esitada tähtaja ennistamiseks. Samas lg-e 5 kohaselt lahendab menetleja määrusega tähtaja ennistamise taotluse.

Eelnõu punktidega 125 ja 126 antaks kohtule õigus lõpetada kriminaalmenetlus süüdistatava nõusolekul KrMS § 202 lg 1 alusel või omal algatusel § 202 lõike 1¹ alusel. Viidatud muudatuse osas on Prokuratuur KrMSi revisjoni raames väljendanud ettevaatlikkust ka varem (vt Prokuratuuri 10.03.2017 arvamus KrMS revisjoni väljatöötamiskavatsusele ja Prokuratuuri 07.06.2018 arvamus KrMS revisjoni väljatöötamiskavatsusele). Siinkohal soovib Prokuratuur niisiis taaskord üheselt rõhutada, et sellist põhimõttelist muudatust toetada võimalik ei ole, seadusega on seniselt just Prokuratuurile asetatud ülesanne osaleda kuritegude tõkestamises ja ennetamises ning tagada kuritegevuse vastase võitluse üldine tõhusus, kohtu ülesandeks on olnud aga mõista õigust. Täiendavalt märgib Prokuratuur, et kui anda kohtule võimalus omal algatusel KrMS § 202 ja § 202 lg 1¹ kohaldamiseks, siis tuleks muuta ka KrMS § 385 selliselt, et Prokuratuuril oleks vajadusel võimalik esitada määruskaebus sellise kohtumääruse vaidlustamiseks. Käesoleval hetkel näeb aga KrMS § 385 p 10 ette, et määruskaebust ei saa esitada KrMS §-des 201–203¹ sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetamise ja uuendamise määruse peale.

Eelnõu punktiga 156 täiendatakse KrMS § 227 sätet lõikega 6, mille kohaselt tuleb kaitsjal koos kaitseakti koopiaga saata Prokuratuurile esimesel võimalusel koopia asjatundja kirjalikust arvamusel või kirjalik kokkuvõte. Prokuratuur kordab siinkohal, et KrMS § 227 vajaks sarnast täiendust ka juhtudeks, mil kaitsja on kaitseaktis viidanud dokumentaalsetele tõenditele, mida plaanib kohtus esitada. Tänapäevases kohtumenetluses esitab kaitsja prokurörile dokumentaalsed tõendid tutvumiseks sageli alles kohtuliku uurimise käigus. Niisiis teeb Prokuratuur taaskord ettepaneku sätestada täiendav lisandus järgnevas sõnastuses: *Kui kaitsja soovib kohtule esitada dokumentaalseid tõendeid, mida ei ole kriminaaltoimikus, esitab kaitsja prokuratuurile koopia nimetatud tõenditest esimesel võimalusel.*

Seonduvalt KrMS §-s 123 sätestatud dokumentaalse tõendi mõiste muutmisega märgib Prokuratuur, et eelnõus ei ole jätkuvalt arvestatud KrMS § 288 lg 9 punktidega 2 ja 3. Samas on vastavad muudatused tehtud KrMS §-i 296. Prokuratuur kordab siinkohal, et oluline on muuta ka KrMS § 288 lg 9 p-d 2 ja 3, asendades sõna „dokument“ dokumentaalse tõendiga. Muudatuse tegemata jätmine piiraks oluliselt ristküsitluse läbiviimise võimalusi.

Eelnõu punktiga 189 tunnistatakse kehtetuks KrMS § 292¹, mis sätestas kohtumenetluses asjatundja ülekuulamise reeglid. Eelnõu punktiga 188 muudetakse KrMS § 292 sõnastust nõnda, et see käsitleb nii eksperdi kui ka asjatundja ülekuulamist kohtumenetluses. Prokuratuur peab vajalikuks juhtida taaskord tähelepanu asjaolule, et tühistatav KrMS § 292¹ lg 2 sätestas põhimõtte, et kui sama isik annab kriminaalasjas ütlusi nii asjatundja kui ka tunnistajana, siis kuulatakse ta võimaluse korral üle ühe menetlustoimingu käigus. Nimetatud täpsustus tuleb asjatundja osas eelnõuga kajastada ka KrMS §-s 292, vältimaks tõlgendusi, justkui ei saaks üks isik enam esineda kohtus kahes rollis, s.o asjatundja ja tunnistajana.

Lisaks eeltoodud märkustele markeerib Prokuratuur järgnevalt täiendavad muudatused, mis oleks paslik KrMS-i revisjoni raames sisse viia.

Prokuratuur leiab, et KrMS revisjoni raames oleks otstarbekas täiendada KrMS § 12 lg-s 3 esitatud loetelu sõnadega „*prokuratuuri ametnik*“. Hetkel kehtiva regulatsiooni kohaselt ei oleks prokuratuuri ametnikul võimalik kinnisel kohtuistungil osaleda.

Siinkohal peab Prokuratuur paslikuks korrata, et KrMS § 12 muutmise selliselt, et kohtule antakse võimalus keelata istungil kajastatu avaldamist ka juhul, kui tegemist ei ole kinnise kohtuistungiga, lahendab küll Riigikohtu 24.10.2016 lahendis 3-1-1-74-16 kajastatud probleemi, kuid muudatused ei paku endiselt lahendust Riigikohtu 02.11.2016 lahendis 3-1-1-80-16 kajastatud probleemile. Viidatud kohtuasi käsitles kohtueelse menetluse andmete avaldamise keelu rikkumist kohtumenetluse ajal ning Riigikohus tõdes osutatud lahendis, et olukorras, kus eeluurimiskohtuniku volitused on kriminaalasja kohtusse saatmise ajaks lõppenud, kuid kriminaalasja arutama asuval kohtul pole veel tekkinud võimalust menetlusandmete avaldamist piirata, on tegemist menetluseaduse lüngaga (otsuse p 10).

Prokuratuur palub eelnõusse lisada muudatuse jälitustoimingu tegemise aluste osas. Nimelt ei võimalda KrMS § 126² lg 2 teha jälitustoiminguid KarS §-s 323 sätestatud kuriteo puhul, samas kui KarS § 120 seda võimaldab. Kuna tunnistajate, kannatanute ja kahtlustavate ähvardamist puudutavate asjade tõendamise on praktikas küllaltki keeruline, siis peaks ühe tõendite kogumise variandina olema tagatud ka jälitustoimingud.

Seoses vangistuse täitmisele pööramise edasilükkamisega märgib Prokuratuur, et selgusetuks jääb, miks peab prokurör osalema kohtuistungil, kus toimub vangistuse täitmisele pööramise edasilükkamise arutamine. Seega teeb Prokuratuur ettepaneku lisada KrMS § 432 lg-sse 3 §-de 417, 427 ja 482 juurde ka KrMS §-i 415, mis vabastaks prokuröri vastavasisulisest kohustusest.

Prokuratuur kordab varasemat ettepanekut täiendada KarS § 81 lg-e 5 sätteid aegumise katkemist puudutavas osas (vt Prokuratuuri 07.06.2018 arvamus KrMS revisjoni väljatöötamiskavatsusele). Kehtivas redaktsioonis on aegumise katkemine mh seotud vara arestimise toiminguga. Riigikohus on korduvalt märkinud, et vara arestimisega on tegelikult võrdsustatud ka TsMS §-s 378 sätestatud hagi tagamise abinõud, nt kinnistule hüpoteegi seadmine. Seega tuleks see KarS §-s 81 sätestada aegumise katkemise toimingutena muu hagi tagamise abinõuna hüpoteegi seadmine.

Viimase täiendusena toob Prokuratuur taaskord välja praktikas kerkinud probleemi olukordades, mil prokurör soovib kriminaalmenetluse lõpetada KrMS § 202, § 203 alusel ning kriminaalasjas on vaja võtta seisukoht konfiskeerimisele kuuluva vara suhtes (relvad, narkootilised ained, sigaretid, alkohol vms). Sellistel puhkudel tuleb lõpetamise taotlus koos konfiskeerimise taotlusega esitada kohtule, kuna KarS § 83 lg 1 kohaselt on konfiskeerimise õigus ainult kohtul. Samas on väärtegade puhul väärteto vahetuks objektiks olnud aine või eseme konfiskeerimise õigus kohtuvälisel menetlejal. Prokuratuur teeb taaskord ettepaneku kaaluda seaduse muutmist selliselt, et kriminaalmenetluse lõpetamise korral oleks konfiskeerimise õigus ka prokuröril. Alternatiivse võimalusena võiks käsitleda keelatud

esemete äravõtmist mitte konfiskeerimisena, vaid asitõendi suhtes seisukoha võtmisena, tühistades KarS § 83 lg-e 4 ja sätestades keelatud esemetega toimimise viisi KrMS § 126 lg-s 3. Ühtlasi peab Prokuratuur siinkohal vajalikus osutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile nr 2014/42/EL (ülevõtmistähtaeg 04.10.2016), mille artikkel 4 lg-d 1 ja 2 näevad ette, et liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et võimaldada kuriteovahendite ja tulu konfiskeerimist ka juhtudel kui süüdimõistvat otsust ja konfiskeerimist ei saa teha tulenevalt kahtlustatava/süüdistatava haigusest või menetlusest kõrvalehoidumisest, aga kriminaalmenetlust alustati seoses kuriteoga, mis võib tuua otseselt või kaudselt majanduslikult kasu ja selle menetluse tulemuseks oleks võinud olla süüdimõistev otsus, kui kahtlustatav/süüdistatav oleks olnud võimeline kohtumenetluses osalema (vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/42/EL, 3. aprill 2014, kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus)

Vaatamata ülaltoodud märkustele ning täiendavatele ettepanekutele soovib Prokuratuur kokkuvõttes rõhutada, et Prokuratuur tervitab kriminaalmenetlusõiguse põhjalikku, läbimõeldud reformi, sh üleminekut täisdigitaalsele kriminaalmenetlusele ja kõikide huvitatud osapoolte aktiivset kaasamist, ning toetab suurt enamikku käesoleva eelnõuga planeeritavaid muudatusi.

Austusega

(allkirjastatud digitaalselt)

Lavly Perling
Riigi peaprokurör